

PARAULES DE VIDA

Joan Baptista: testimoni i veu

En el camí de l'Advent, en aquest tercer diumenge apareix amb força la figura de Joan Baptista. En el primer capítol del quart evangeli ens trobem amb dues presentacions. Una primera que té un to solemne. Crist és presentat com la **Paraula** en la qual es troba la vida i per la qual tot ha vingut a l'existència, i com la **Llum** que il·lumina a tota la humanitat. Trobem també una segona presentació caracteritzada per la humilitat. Se'ns descriu la figura i la missió del Precursor amb dues imatges: **testimoni de la Llum** i **veu** que clama en el desert. L'evangelista sant Joan indica explícitament que Joan Baptista no era la Llum, i el mateix Joan Baptista, a aquells que li preguntaven si era el Messies, o Elies o el Profeta que esperaven, no dubta a afirmar que no ho és, i es presenta a si mateix com la **veu** que està al servei de la Paraula i fa possible que aquesta arribi al cor.

Des del primer moment, Joan era conscient dels límits i l'abast de la seua missió, i la seua grandesa està a no voler atribuir-se el que no li correspon. Una de les grans temptacions que tenim els éssers humans és voler ser o aparentar més del que som. La vida del Baptista tenia una orientació diferent: acceptar la missió que havia rebut de Déu i no voler per a si mateix cap reconeixement que li vingués de fora. Per això, encara que molts creien que era el Messies ell ho desmenteix d'una manera taxativa. Una persona no és més gran quan més

aconsegueix ser valorada o sobrevalorada, sinó quan accepta amb realisme i humilitat la pròpia realitat. En la humilitat es manifesta la veritadera grandesa de les persones.

Ser testimoni de la Llum consisteix a ser instrument perquè Crist arribi a il·luminar el cor de les persones i no cedir a la temptació de substituir-lo. Ser veu és prestar el so perquè la Paraula arribi a l'interior de l'home. Sant Agustí comenta aquest text evangèlic amb aquestes paraules: «Si penso que haig de dir, el meu cor ja té la paraula, però quan vull parlar-te, em pregunto com estarà també en el teu cor el que ja és en el meu... prenc la veu i amb ella, et parlo: el so de la veu porta fins a tu la intel·ligència de la paraula. El so en si mateix és certament transitori, i una vegada que el so de la veu ha portat fins a tu el concepte, desapareix, però la paraula que ell ha portat fins a tu es troba ja en el teu cor i això sense anar-se'n del meu». La veu passa, en canvi la paraula roman. Joan tenia una missió que acabava amb Crist i, per això, ell havia de minvar i Crist havia de créixer.

La missió de l'Església és com la de Joan Baptista. El Concili Vaticà II va començar confessant solemnement que Crist és la Llum dels pobles, i que ella no vol ser altra cosa que un signe o instrument de la unió dels homes amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà. Només quan tots i cadascun dels cristians, i l'Església en el seu conjunt, visquem amb aquesta humilitat estarem fent lloc en el nostre cor al Fill de Déu.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'alegria de Nadal i de Pasqua

Nadal i Pasqua són les dues grans festes de l'any cristià, que celebren els dos misteris del Senyor Jesús: l'Encarnació del Fill de Déu fet Home, i la seva Mort i Resurrecció salvadores. Totes dues festes estan marcades per l'alegria de la vida nova; cadascuna, però, amb els seus accents propis en una simfonia que esclata de llum i de cants.

Nadal és l'alegria de la vida trobada després de la recerca, l'esperança, el desig; l'alegria dels pastors i dels mags, símbol de tots els qui busquen, i troben la vida en la feble Llum del portal.

Pasqua és l'alegria de la vida aconseguida després de la prova, de l'esforç, del treball; l'alegria trobada després del sofriment i de la negació.

Nadal és l'alegria de la vida que esclata allà on no s'hauria buscat mai; l'alegria de la vida senzilla, pobre, silenciosa, la vida amorosa i forta en la feblesa.

Pasqua és l'alegria de la vida transfigurada, la vida que troba la plenitud en l'amor entregat fins a la donació total de la mort.

Nadal és l'alegria de la vida compartida amb tots els petits, febles, oprimits, víctimes d'un món injust

i inhumà; molt poderós però que no pot destruir la felicitat de les benaurances.

Pasqua és l'alegria de la vida ressuscitada, que ningú no ens podrà prendre, la vida viscuda en una eternitat de comunió amb el Senyor i amb tots els escampats per la història que han sabut perdre per guanyar, donar-se per trobar-se, la fe dels quals només Ell ha conegut.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit
de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Juan Bautista: testigo y voz

En el camino del Adviento, en este tercer domingo aparece con fuerza la figura de Juan Bautista. En el primer capítulo del cuarto evangelio nos encontramos con dos presentaciones. Una primera que tiene un tono solemne. Cristo es presentado como la **Palabra** en la que se halla la vida y por la cual todo ha venido a la existencia, y como la **Luz** que ilumina a toda la humanidad. Encontramos también una segunda presentación caracterizada por la humildad. Se nos describe la figura y la misión del Precursor con dos imágenes: **testigo de la Luz y voz** que clama en el desierto. El evangelista san Juan indica explícitamente que Juan Bautista no era la Luz, y el mismo Juan Bautista, a aquellos que le preguntaban si era el Mesías, o Elías o el Profeta que esperaban, no duda en afirmar que no lo es, y se presenta a sí mismo como la **voz** que está al servicio de la Palabra y hace posible que esta llegue al corazón.

Desde el primer momento, Juan era consciente de los límites y el alcance de su misión, y su grandeza está en no querer atribuirse lo que no le corresponde. Una de las grandes tentaciones que tenemos los seres humanos es querer ser o aparentar más de lo que somos. La vida del Bautista tenía una orientación distinta: aceptar la misión que había recibido de Dios y no querer para sí mismo ningún reconocimiento que le viniera de fuera. Por ello, aunque muchos creían que era el Mesías él lo desmiente de un modo tajante. Una persona no es más grande cuando consigue ser más valorada o sobrealorada, sino cuando acepta con realismo y humildad su propia realidad. En la humildad se manifiesta la verdadera grandeza de las personas.

Ser testigo de la luz consiste en ser instrumento para que Cristo llegue a iluminar el corazón de las personas y no ceder a la tentación de sustituirle. Ser voz es prestar el sonido para que la Palabra llegue al interior del hombre. San Agustín comenta este texto evangélico con estas palabras: «Cuando pienso lo que voy a decir, ya está la palabra en mi corazón. Si quiero hablarte, busco el modo de hacer llegar a tu corazón lo que ya está en el mío... echo mano de la voz y mediante ella, te hablo. El sonido de la voz hace llegar hasta ti el entendimiento de la palabra; y una vez que el sonido de la voz ha llevado hasta ti el concepto, el sonido desaparece, pero la palabra que el sonido condujo hasta ti está ya dentro de tu corazón sin haber abandonado el mío». La voz pasa, en cambio la palabra permanece. Juan tenía una misión que terminaba con Cristo y, por eso, él tenía que menguar y Cristo tenía que crecer.

La misión de la Iglesia es como la de Juan Bautista. El Concilio Vaticano II comenzó confesando solemnemente que Cristo es la Luz de los pueblos, y que ella no quiere ser otra cosa que un signo o instrumento de la unión de los hombres con Dios y de la unidad de todo el género humano. Sólo cuando todos y cada uno de los cristianos, y la Iglesia en su conjunto, vivamos con esta humildad estaremos haciendo un lugar en nuestro corazón al Hijo de Dios.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Confirmacions a la Parròquia de Sant Blai de Tortosa

El 18 de setembre van rebre el sagrament de la Confirmació tres nois i cinc noies de la parròquia de Sant Blai. La catequista que els havia preparat i els presentà al Sr. Bisbe digué: «Aquests joves foren batejats amb la promesa que havien de ser educats en la fe i que un dia, per la Confirmació rebrien la plenitud de l'Esperit Sant... aquests candidats a la Confirmació han rebut una catequesi adequada a la seva edat.»

El Sr. Bisbe els digué en l'homilia: «Rebre el sagrament de la Confirmació significa que voleu dir-li al Senyor que desitgeu viure en la fe i que la fe segueix la llum que guïi la vostra vida. Que el do de l'Esperit Sant que avui rebreu, us ajude a créixer en la fe. Quan uns joves reben aquest sagrament i estan disposats a dir-li sí al Senyor, ens omple d'alegria. En la vida, tot sí, porta a un compromís. Quan ens comprometem en una cosa, no podem dir avui sí i demà no, sinó que ens comprometem a la paraula que hem donat i, en el vostre cas, us comprometeu a seguir la Paraula de Déu. Però aquest compromís ha de tenir tres conseqüències:

1a) Estem en un món que no és fàcil ser cristians... no heu de tenir vergonya de ser cristians i viure la fe.

2a) «Els fruits de l'Esperit són: amor, alegria, pau, paciència, bondat, generositat...». Actituds que ha de tenir tot cristià. Un jove cristià ha de viure en actituds positives i d'aquesta manera donareu testimoni.

3a) El més important és que el que sigueu en la vida, ho sigueu sempre com a cristians. Que el Senyor us ajude a ser fidels en el vostre camí. El sagrament de la Confirmació que ara rebreu, és un compromís que ha de marcar la vostra vida.»

Després de la renovació de les promeses del Baptisme, el Sr. Bisbe els imposà les mans, que significa la força de l'Esperit Sant qui els confirma en la fe del Baptisme i els fa testimonis i membres adults de la comunitat cristiana, que és l'Església. A continuació de la pregària, la crismació, imposant-los la mà al front signant-los amb la unció del crisma i el senyal de la creu.

Va ser una celebració molt viscuda, tant per part dels qui van ser confirmats com de les seues famílies.

Que el Senyor ajude aquests vuit joves a viure feliços a partir dels dons de l'Esperit Sant, entre ells la pau, l'amor i l'alegria.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

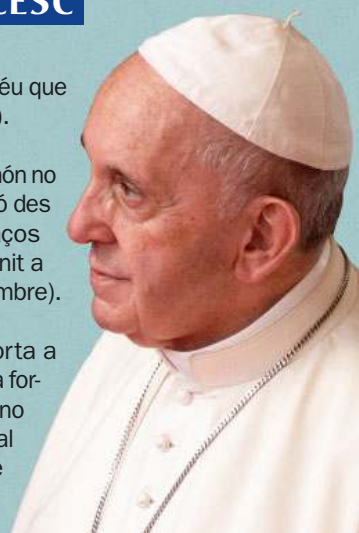
@Pontifex: «El bé comú requereix la participació de tothom, si cadascú posa de la seva part, i si no es deixa ningú fora, podem regenerar bones relacions a nivell comunitari, nacional, internacional i també en harmonia amb l'ambient» (9 setembre).

@Pontifex: «Avui, en el drama de la pandèmia, davant de tantes certeses que s'enfonsen, davant de tantes expectatives traïdes, amb el sentiment d'abandonament que ens oprimeix, Jesús ens diu a cadascú: "Ànims, obre el cor al meu

amor. Sentiràs el consol de Déu que et sosté"» (13 de setembre).

@Pontifex: «Per al creient, el món no es contempla des de fora sinó des de dins, reconeixent els llaços amb els que el Pare ens ha unit a tots els éssers» (13 de setembre).

@Pontifex: «Jesús ens exhorta a obrir-nos de forma valenta a la força del perdó, perquè a la vida no tot es resol amb la justícia: cal l'amor misericordiós» (13 de setembre).

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El 2 de novembre celebrem el Dia dels Fidels Difunts. Aquest any a causa de la pandèmia no va ser al cementiri sinó a la catedral. La presidí el Sr. Bisbe i fou concelebrada pel l'Il·lm. Vicari general, el rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, el prefecte de Litúrgia i el Rvd. José Insa. Els cants de la celebració foren a càrrec de Joan Redó.

En l'homilia, el Sr. Bisbe ens digué que «en la litúrgia tenim dues celebracions seguides: Tots Sants i la Commemoració dels Fidels Difunts. Alguns molt propers a nosaltres, familiars i amics, i persones que ens han fet tant de bé que són un regal del Senyor. En la celebració d'avui ens venen dos sentiments al cor: de dolor, perquè desitjaríem compartir amb ells el que hem compartit tota la nostra vida; i d'agraïment al Senyor perquè encara que no estan entre nosaltres han sigut un regal. Per tant, la nostra oració és de dolor i de gratitud. Però, sobretot, avui

ha de ser d'esperança, virtut cristiana. Quantes persones davant el drama de la mort perden l'esperança. Quan sentim el dolor per la mort d'una persona estimada l'esperança ens dona pau

per afrontar-la, ens porta a ser humils, a pregar pels nostres germans difunts i per nosaltres mateixos, perquè quan arribe el moment de la nostra mort puguem acceptar-la amb pau».

Donem gràcies a Déu per aquesta celebració i que el Senyor ens ajude a enfortir la nostra fe i la nostra esperança.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa

La Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors ha viscut, el diumenge 8 novembre, la recepció del sagrament de la Confirmació de tretze membres de la seva comunitat. Les restriccions de la Covid-19 ja van marcar el ritme del curs passat i la preparació immediata d'ara s'ha pogut fer al mateix temple parroquial amb sessions catequètiques explicant el sentit de la litúrgia de la Confirmació i del sagrament del Perdó que van celebrar el dijous 5. Els pares han col·laborat acceptant de cor la restricció de familiars participants a l'Eucaristia: amb cabuda per a 400 persones as-

segudes, l'aforament permès era només de 120.

Els catequistes van coordinar la participació dels confirmats en l'Eucaristia i l'acompanyament musical instrumental sense cants ajudà a la vivència.

El Sr. Bisbe en l'homilia, comentant l'Evangeli, animà els joves a cuidar l'oli de la fe mitjançant la pregària i l'Eucaristia dominical perquè la torxa de la seva identitat cristiana no s'apagui i pugui *fer llum* en el seu ambient familiar, estudiantil i de colla.

José Luis Arín Roig
Rector dels Dolors

AGENDA

- **Dissabte 19**, Càlig, a les 19.30 h, conferiment dels ministeris del Lectorat i de l'Acolitat al Sr. Juan Manuel.
- **Diumenge 20**, Sant Carles de la Ràpita, Parròquia de Sant Josep Obrer, a les 11 h, conferiment del ministeri de l'Acolitat al seminarista Santi. / Barcelona, temple de la Sagrada Família, a les 17 h, ordenació episcopal de Mons. Javier Vilanova Pellissa.

* Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Dioscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / SI 84 / Lc 7,18b-23]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell,

nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alicia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, ano-

menada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5. 8b-12.14a.16 / SI 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

Diumenge III d'Advent (B)

COMENTARI

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Ens és impossible copsar plenament qui és Jesús. Per això el Nou Testament ens el presentarà de formes diverses. Avui l'Evangeli ens el presenta com a Llum. Joan vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Joan és conscient de la seva realitat, no es vol apropiari del que no és. Per això proclama ben clarament que *no és el Messies, ni Elies el Profeta; simplement és la veu que crida: Aplaneu el camí al Senyor. Per això jo batejo només amb aigua...* Ara cal que arribi aquell que bateja amb l'Esperit Sant. Però de fet ja és present: *Tot i que no el coneixeu ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi.*

Isaïes parla de la seva missió com a profeta: *L'Esperit del senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* És enviat a proclamar una bona notícia, una bona notícia que és alliberament i consol. El profeta sintetitza en ell mateix la missió de tot el poble de Déu, de tots els servents del Senyor. I ens parla del *nuvi i de la núvia coberts amb mantell de felicitat*; ens fa pensar en l'amor sponsalici de Déu pel seu poble. Jesús és també el Servent del Senyor per excel·lència, i s'aplicarà a ell mateix les primeres paraules d'Isaïes; ell ha vingut a portar la bona nova sobretot als pobres, als oprimits, als empresonats. A això ha vingut Crist al nostre món: a parlar-nos de l'amor de Déu per tots nosaltres i a fer-lo present amb la seva vida. Per això Pau, a la segona lectura ens diu: *Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió.* Com no ens hem de sentir plens de joia en saber que Déu ha vingut al món sobretot pels pobres, pels adolorits pels presos, que ha vingut a portar la llum, la llibertat, la gràcia, l'amor? Aquesta és també la missió de l'Església i aquesta és la nostra missió.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

▶ Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meva ànima celebra el meu Déu.*

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni vostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no soc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el soc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Soc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no soc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desborde de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

▶ Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí; / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «Entonces, ¿qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua, en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.